

Ikt. sz.: KUB-40/46-6/2016.

KUB-11/2016. sz. ülés
(KUB-57/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Külügyi bizottságának**
2016. szeptember 20-án, kedden, 10 óra 07 perckor
az Országház főemelet 64. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása</i>	5
<i>A határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató az Európai Unió szlovák elnökségének prioritásairól</i>	5
<i>Rastislav Kačer bevezetője</i>	5
<i>Dr. Molnár Balázs kiegészítése</i>	9
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	10
<i>Koranisz Laokratisz hozzászólása</i>	15
<i>Rastislav Kačer válaszai</i>	15
<i>Dr. Molnár Balázs reflexiói</i>	21
<i>A magyar-bolgár barátság napjáról szóló H/9425. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	22
<i>Varga Szimeon bevezetője</i>	23
<i>Határozathozatal</i>	23
<i>A Magyarország Kormánya és Ausztrália Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló T/11231. számú törvényjavaslat (A HHSZ 102. § (6) bekezdés szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	23
<i>Dr. Magyariné dr. Nagy Katalin hozzászólása</i>	24
<i>Határozathozatalok</i>	24
<i>Egyebek</i>	25
<i>Szavazás</i>	25

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató az Európai Unió szlovák elnökségének prioritásairól
2. A magyar-bolgár barátság napjáról szóló határozati javaslat (H/9425. szám) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. A Magyarország kormánya és Ausztrália kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat (T/11231. szám) (A HHSZ. 102. § (6) bekezdés szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ. 44-45. §a alapján (Kijelölt bizottság)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Németh Zsolt** (Fidesz), a bizottság elnöke

Balla Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke
Gyöngyösi Márton (Jobbik), a bizottság alelnöke
Csöbör Katalin (Fidesz)
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)
Demeter Márta (MSZP)
Mesterházy Attila (MSZP)
Vona Gábor (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Bartos Mónika (Fidesz) Balla Mihálynak (Fidesz)
Dr. Tilki Attila (Fidesz) dr. Hoffmann Rózsának (Fidesz)

Meghívottak

Hozzászólók

Őexc. Rastislav Kačer Szlovákia magyarországi nagykövete
Dr. Molnár Balázs európai uniós ügyekért felelős helyettes államtitkár
(Miniszterelnökség)
Kucsák László országgyűlési képviselő (Fidesz)
Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló

Jelenlévők

Dr. Turgján Tamás örmény nemzetiségi szószóló
Koranisz Laokratisz görög nemzetiségi szószóló

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 07 perc)

Az ülés megnyitása

NÉMETH ZSOLT (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Elnök Úr! *(A tolmácsolás és a mikrofonok gerjednek.)* Valami gerjed. A gondolat. Próbáljuk meg! Most jobb? Ez a terem ezt tudja csinálni. Gerjednek a mikrofonok, de dolgoznak a kollégáink, hogy megszüntessék. *(A gerjedést a technikusok megszüntetik.)*

Tegyünk egy kísérletet, most mint ha nem sípolna, bár eléggé bent van a dobhártyánkban, de most nem sípol, úgy tűnik. Tisztelt Bizottság! Nagy tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Köszöntöm vendégeinket. Köszöntöm Rastislav Kačer urat, a Szlovák Köztársaság nagykövetét, köszöntöm az európai uniós országok nagyköveteit, köszöntöm Molnár Balázs urat, aki első alkalommal van közöttünk új helyettes államtitkárként az európai ügyek felelőse, Takács Szabolcs helyetteseként. Köszöntjük őt is, és biztos, hogy a jövőben sokszor fogunk találkozni.

A határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

Azzal kell kezdenünk az ülést, hogy megállapítom a határozatképeségünket. Fölteszem a napirendet szavazásra. Ki támogatja a napirendet? *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen.

Tájékoztató az Európai Unió szlovák elnökségének prioritásairól

Első napirendi pontunk tájékoztató az Európai Unió szlovák elnökségének prioritásairól. Nagyon örülök, hogy sokadik alkalommal kerül sor erre az eszmecsere, de annak is nagyon örülök, hogy az Európai Unió tagállamainak nagykövetei nagy számban itt vannak közöttünk. Először Kačer nagykövet úrnak adom meg a szót, aztán Molnár Balázsnak. A bizottság tagjai utána hozzászólhatnak, kérdéseket tehetnek föl, aztán még egy körben megkérjük majd a vendégeinket, hogy válaszoljanak. Ez lenne az első napirendi pontunk. Tehát nagy tisztelettel megadom a szót Kačer nagykövet úrnak, parancsoljon!

Rastislav Kačer bevezetője

RASTISLAV KAČER, Szlovákia magyarországi nagykövete: Jó reggelt kívánok. Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr, a szívélyes üdvözlést. Nagy megtiszteltetés, hogy megjelenhetek a szakközvetítő tagjai előtt, hogy tájékoztassam önöket, és utána örömmel fogok válaszolni a kérdéseikre is. Nem vagyok EU-s szakértő, így előre is elnézést kérek, ha nem tudok nagyon komoly mélységekbe menni a témában, de Balázs úr valószínűleg a szakértelmével ki tudja majd egészíteni az előadásomat.

Először a szlovák prioritásokról szeretnék beszélni, aztán a prezentációm második részében pedig talán megemlítek néhány gondolatot és információt arról a csúcstalálkozóról, ami a néhány nappal ezelőtti pozsonyi csúcstalálkozóról származik, ha megfelel ez önnek is, elnök úr.

A szlovák elnökség Szlovákia számára EU-s tagállamként az első elnökség. Új tapasztalat tehát ez, és nagyon hálásak vagyunk, hogy a magyar elnökség megosztotta velünk a tapasztalatait, illetve a cseh és a lengyel elnökség tapasztalataiból is profitálhatunk, de ugyanabba a folyóba nem léphetünk kétszer, és ez igaz a szlovák elnökség esetében is. Látjuk azt, hogy a realitások nagyon bonyolultak jelen pillanatban. Az Európai Unió olyan időket él át a szlovák elnökség alatt, ami rendkívül bonyolult. Az Egyesült Királyság népszavazása után állunk, az egyik európai uniós tagállam önszántából el akarja hagyni ezt a közösséget, az állampolgárai döntései alapján.

Ilyennek nincs precedense. Tudjuk azt, hogy hogy néz ki az Európai Unióba való belépés folyamata, de tapasztalatunk arról egyelőre nincs, hogy a kilépés hogy néz ki.

Pénzügyi és gazdasági válságot továbbra is át kell élnünk, még nem sikerült rendezni a helyzetet - az ukrajnai, szíriai, líbiai, afganisztáni helyzet -, még mindig nagyon sok nyílt konfliktus és a stabilitás hiánya jellemzi a környező országokat. Aztán itt van a migráció helyzete. Óriási kihívás ez Európa számára, valamint a terrorizmus.

De hadd említsek még valamit, ami nem annyira tipikus az elmúlt évtizedek Európájára és Európai Uniójára vonatkozóan. Azt, hogy növekszik a bizalmatlanság az EU-s állampolgárok részéről az európai projektben, illetve a politikai szélsőségek és más típusú szélsőségek is egyre inkább terjednek Európában. Tehát ebben a környezetben vette át Szlovákia az elnökséget. Nem egyszerű a helyzet, óriási kihívást jelent ez a helyzet. Óriási kihívást jelent ez a helyzet.

A szlovák elnökség egyik feladata az, hogy a pozitív menetre, pozitívumokra összpontosítson. Mindent megteszünk annak érdekében, hogy ebben a frusztrált időszakban, amit sok országban tapasztalunk, legyenek pozitív meghatalmazásaink, és pozitív terveink. A második elvünk az, hogy az állampolgárokra összpontosítsunk. Nagyon sokan azt mondják, hogy az állampolgárok elidegenedtek a brüsszeli elittől és a brüsszeli intézményektől. Ezért az állampolgárokra kell összpontosítani, hogy ők érezzék, hogy rájuk figyelünk.

A harmadik elvünk pedig egy olyan haladás, olyan előrelépés, ami kézzelfogható eredményekhez fog vezetni például a jogszabályalkotás területén, ami által Európát erősebbé és jobbá tudjuk tenni.

Rendkívül fontosnak tartjuk ezt az elvet, az utolsó elvet, hogy a széttöredezettséget megszüntessük Európában. Nemcsak a tagállamok közötti széttöredezettségről beszélek, hanem a tagállamok és az intézmények közötti széttöredezettségről is.

Négy prioritása van a szlovák elnökségnek. Az első, hogy gazdaságilag erős Európát hozzunk létre; a második a modern belső piac; a harmadik a fenntartható migrációs és menedékpolitikák és a negyedik egy globális szerepvállalás Európa részére.

Most röviden ezekről. A gazdaságilag erős Európa. Ez az a terület, ahol több Európára van szükségünk, nem pedig kevesebbre. El kell mozdítani a beruházások előtt álló akadályokat, strukturális reformokra és a felelős fiskális politikák ösztönzésére van szükség; a hatékony adóztatás rendszerének a kialakítására és az adóbeszedés olyan módjára, amivel a csalást el lehet kerülni.

A tőkepiaci széttöredezettség megszüntetése is nagyon fontos, tovább kell lépni a tőkepiaci unió felé. Ez üdvözlendő lenne. Sokszínűvé kell tenni a finanszírozási forrásokat az európai közép- és kisvállalkozások számára. Ezért koncentrálni fogunk a 2017-es költségvetésben egy olyan felülvizsgálatra, amivel a 2014-2020-as kereten tudunk változtatni, és elgondolkozunk a 2020 utáni időszakon is. A gazdasági és pénzügyi unió szintén nagyon fontos területe az elnökségünknek, erre is összpontosítani fogunk.

Aztán a második prioritásunk a modern belső piac. Alkalmazkodnunk kell a mai valóságokhoz és a nem jogosult korlátokat el kell mozdítanunk. Például az energiaunióra szeretnénk ezen a területen belül összpontosítani. Ez a gazdasági növekedéshez és biztonsághoz önmagában nem kapcsolódik, de stratégiai fontosságú kérdéssről, biztonságról van szó, hiszen megfizethető árú, biztonságos és biztonságosan meg is érkező energiára van szükségünk.

Még egy dolog, amit itt szeretnék megemlíteni, ez a digitális egységes piac. Előre kell lépni azon a területen is, ami meg fogja erősíteni a globális versenyképességünket.

Határokon átnyúló adathordozásra, e-kereskedelemre van szükség, hiszen ezeken a területeken elmarad az USA mögött Európa, és a barangolási díjakat is már rég el kellett volna törölni. Európa az alacsony szénkibocsátású gazdaság felé való elmozdulás területén globális vezető volt, de tovább kell lépnünk.

Aztán nagyon fontos és aktuális téma a fenntartható migrációs és menedékpolitika. Pozsonyban a csúcstalálkozón is azt tapasztaltuk, hogy a vezetők nagyon is koncentrálnak erre a témára. Konstruktívan, de ugyanakkor átfogóan kell megközelítenünk ezt a kérdéskört, elsősorban jobban kell ellenőriznünk az Európai Unió külső határait.

Teljes mértékben működő schengeni rendszerre van szükségünk a schengeni térségen belül, és jóvá kellene hagynunk az intelligens határokról szóló jogszabályokat, ami az utazók számára lehetővé tenné azt, hogy a külső határainkat hatékonyabban, biztonságosabban lépjük át.

A migráció külső dimenzióit is meg kell vizsgálnunk, a migrációkibocsátó országokat, és azokat az országokat, amelyeken a migránsok áthaladnak. Velük jobb kapcsolatokra és együttműködésre van szükség. Ezen kívül a közös európai menekültügyi rendszer kialakítására nagyon nagy szükség van. Ott van Schengen, ott van a dublini rendelet, de még mindig távol állunk attól, hogyha nem is nevezem közösnek, de legalább működőképes menedékrendszerünk legyen Európában.

Az utolsó prioritás a listámon az Európai Unió globális szerepvállalása. Azt szeretnénk látni, ha Európa globális szereplő lenne, és nemcsak a szomszédságban, hanem valóban az egész világon. Látjuk, hogy Szíriában, Líbiában, Irakban, Afganisztánban, Kelet-Ukrajnában nagyon komoly válsághelyzet alakult ki. Az Európai Unió aktív fellépése nélkül aligha várhatunk megoldást ezekben a konfliktusokban.

Az Európai Unió globális stratégiájára van szükség a kül- és biztonságpolitikában is, valamint az is fontos, hogy az Európai Uniónak legyen jövőképe és irányt tudjon mutatni.

Nem felejtsem el a bővítési politikát sem, de értjük azt, hogy egy kicsit kifulladt ez a folyamat, és nem látjuk azt, hogy ez egy holnapra vonatkozó, azonnali kérdés lenne, mégis fontos bizonyos államok számára az a perspektíva, hogy valamikor majd az Európai Unió tagjaivá válhassanak, különösen gondolok a balkáni országokra, amelyeket ezáltal ösztönözni tudunk a modernizációra és a kül- és belpolitikájuk átalakítására.

Külpolitika, a kereskedelem liberalizációja, kereskedelmi politika. Az USA-val és Kanadával való kétoldalú kapcsolataink javítása a globális versenyképességünket szerintem óriási mértékben fogja növelni, és a további növekedéshez hozzá fog járulni, de beszéljünk a kínai piacgazdasági státusz megadásáról is.

Ennyit tehát a prioritásokról, és most engedjék meg, hogy néhány megjegyzéssel röviden érintsem a pozsonyi csúcstalálkozót. Pénteken találkoztak a vezetők, hosszú idő óta először, állam- és kormányfői szinten. Brüsszelen kívül találkoztak az európai uniós vezetők. Pszichológiai szempontból ez rendkívül fontos volt, hiszen látjuk azt, hogy az európai állampolgárok eltávolodtak az EU-tól, széttöredezettség jellemző.

Tehát az, hogy az állam- és kormányfők kimozdultak Brüsszelből, ez már önmagában szimbolikus jelentőségű volt. A légkör tekintetében: 28 államfőnek egyhangú döntést hoznia nagyon nehéz, és most előre elnézést kérek, ha nem leszek annyira diplomatikus, talán egy kicsit a Dzsingisz kánról olvasott hétvégi könyvem is befolyásol most a gondolkodásomban, de úgy tűnik, hogy majdnem mindannyiunk megközelítése egy kicsit olyan, mint ahogy Dzsingisz kán Kínával kapcsolatban gondolkozott: mindent hazaviszünk, de semmit nem viszünk oda.

Az Európai Unióval kapcsolatban is egy kicsit így gondolkozunk, hogy mindent ki akarunk onnan lapátolni, de ez a mi projektünk, és csak úgy tudunk előrelépni, ha

együtt gondolkozunk egy közös jövőn. Csak így tudjuk Európát előrevinni, de ez egy személyes megjegyzés volt, nem szerepelt az instrukcióiban.

Örülök annak, hogy most több év után a vezetők egy jó politikai vitára kaptak lehetőséget. Amikor Brüsszelben találkoznak, akkor általában az idő 90 százalékában egy döntést akarnak meghozni, a szavazást akarják eredményesíteni és nagyon konkrét dolgokról beszélnek. De időről időre intellektuális gondolkozásra is szükség van arról, hogy hol is állunk. És ez jó idő és alkalom volt erre.

Tusk elnök úr előkészítő munkáját nagyra értékeljük, nagyon jó diplomata, és a csúcstalálkozó előtt rámutatott, hogy az Európai Uniónak szüksége van arra, hogy diagnosztizálja a jelenlegi helyzetét, jó diagnózisra van szükség, mert nem tudjuk, hogy a lábunk tört el vagy náthásak vagyunk, avagy esetleg rákban szenvedünk. Ha náthásak vagyunk, akkor nem kell rá gyógyszert szednünk és fordítva. Úgyhogy itt az idő, hogy diagnosztizáljuk az állapotunkat, és jó ötlet volt Tusk elnök úr részéről, hogy ezt meg is tette.

A csúcstalálkozón beszéltem az európai ügyekért felelős miniszterünkkel, és ő azt mondta, hogy nagyjából elégedettnek mutatkoztak a vezetők. Két vezető fejezte ki jelentős elégedetlenségét; mind a kettejük ugyanarra a területre, ugyanarra a problémára gondolt talán két különböző oldalról közelítették ezt meg, de mindazonáltal kifejtették elégedetlenségüket. Ez persze rendben van, elfogadható, mert az Európai Unió önkritikus kell hogy legyen. És a csúcstalálkozón, tudom, hogy nagyon sok önkritika fogalmazódott meg a zárt ajtók mögött, azonban ebben az önkritikában nem voltak destruktív dolgok, és nem voltak olyan dolgok sem, amelyek bárkinek azt jeleznék, hogy más alternatíva is áll előttünk, mint amit az Európai Unió jelent. Tehát senki nem gondolt más alternatívára.

Különösen örültünk annak, hogy pénteken azt láttuk, hogy nem csaptak össze az intézmények, és Tusk elnök úr, valamint Juncker úr szárnyai alatt a tárgyalásokat úgy próbáltuk irányítani, hogy ne teregezzük ki a szennyesünket, s az intézmények ne essenek egymásnak, és ezzel sikerrel is jártunk.

Általánosságban azt éreztük a csúcstalálkozón, hogy erősen támogatják a felek Juncker úrnak az Európai Unió állapotáról szóló beszédét. Szerintem ez egy nagyon jól megfogalmazott beszéd volt. Aztán a belső biztonság tekintetében egy kicsit új irányt vett a vita. Először a biztonságról általánosságban kezdtünk el beszélni, aztán a belbiztonságról, és a belső biztonságról való gondolkozásunk, úgy gondolom, nagyon egészséges és nagyon összhangban volt az elnökségünk prioritásaival.

Aztán a közös védelmi dimenzió vagy közös hadsereg felállításának a lehetősége: két új vezető is felsorakozott a gondolat mögé, de a vitának még csak az elején állunk, és azt hiszem, hogy még sok gondolkozásra lesz szükségünk. A pozsonyi folyamat egy rövid, inspiratív dokumentum. A szlovák elnökség céljaival összhangban van, ha vannak esetleg érdeklődők, akkor kinyomtattam pár példányban ezt a dokumentumot. A prioritásaink és menetrendünk elvégzése szempontjából is fontos.

A vallettai találkozó, amire jövő évben fog sor kerülni, remélhetőleg folytatni fogja azt a menetrendet, amit Pozsonyban vázoltunk fel, valamint remélhetőleg mivel a római szerződés 60. évfordulóját fogjuk ünnepelni, jó alkalom lesz arra, hogy komoly döntéseket is meghozzunk. Az elkövetkezendő 12 hónap kritikus fontosságú lesz Európa számára, és remélem, illetve a szlovák elnökség és a többi vezető is reméli azt, hogy nem gyengébbé, hanem erősebbé fogja tenni mindez Európát.

Köszönöm szépen hölgyeim és uraim. Most várom a kérdéseket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, nagykövet úr. Most szeretném átadni a szót Molnár Balázs úrnak, aki az európai ügyekért felelős helyettes államtitkár és először van itt velünk a bizottsági ülésen.

Dr. Molnár Balázs kiegészítése

DR. MOLNÁR BALÁZS európai uniós ügyekért felelős helyettes államtitkár (Miniszterelnökség): Először is köszönetet szeretnék mondani nagykövet kollégának a nagyon komprehenzív és lényegre törő bemutatásért, ami a terveiket, illetve ami a pozsonyi, bratislavai csúcsot illeti. Magyarország minden pontban támogatni tudja a szlovák elnökség célkitűzéseit, és külön üdvözli azt, hogy Szlovákia fair közvetítőként kíván eljárni: minden tagállam hangját, minden tagállam szavát figyelembe kívánja venni, és kerülni fogja a kettős mércét. Sok sikert kívánunk nekik, számíthatnak támogatásunkra.

Hadd kezdjem azzal, hogy üdvözölöm azt is, hogy Szlovákia pozitív összekötő napirendet tett az Unió asztalára; ezekben az időkben erre különös szükség van. Nagykövet úr is említette, hogy az egyik tagállam úgy döntött, hogy elhagy bennünket. Ez egy precedens nélküli helyzet. Ezzel kapcsolatban Magyarország álláspontja az, hogy mi nem sürgetjük az Egyesült Királyságot. Úgy ítéljük meg, hogy nincs jogi vákuum. Az Egyesült Királyság mindaddig, amíg nem zárul le a kilépési folyamat, addig az Unió teljes jogú tagja, terhelik őt mind a kötelezettségek, mind a jogok. Osztjuk az elnökség helyzetértékelését is.

Hadd idézzek itt a pénteken elfogadott pozsonyi nyilatkozatból: „Az EU nem tökéletes, de nincs jobb eszközünk arra, hogy az új kihívásokkal megküzdjünk. Nemcsak azért van szükségünk az EU-ra, hogy garantálhassuk a békét és a demokráciát, hanem azért is, hogy a lakosság biztonságát szavatolhassuk. És azért is, hogy jobban eleget tudjunk tenni polgáraink azon igényének és kívánságának, hogy kontinensünkön határok nélkül utazhassanak, és bárhol szabadon élhessenek, tanulhassanak, dolgozhassanak és boldogulhassanak, valamint részesülhessenek Európa gazdag kulturális örökségéből.

Úgy gondoljuk, hogy ez a megfogalmazás különösen fontos egy olyan időben amikor az Európai Uniót a belső problémákon kívül szinte valamennyi külső határánál is folyamatos problémák terhelik: a migráció vagy az orosz-ukrán konfliktus mind olyan komoly ügy, ami az európai integráció fenntarthatóságát is veszélyezteti, és kiemelten fontos, hogy legyen stratégiai gondolkodás az EU jövőjéről.

Magyarország úgy véli, hogy az Európai Unió jövőjét illetően szükségessé válik az intézményi viszonyok rendezése. A tagállami vezetőket, a demokratikusan megválasztott tagállami vezetőket tömörítő Európai Tanácsnak meg kell őriznie a vezető szerepét, míg a Bizottságnak a szerződéses öre szerepet kell ellátnia.

Az egyes prioritásokkal kapcsolatban az EU gazdasági versenyképességének megőrzése véleményünk szerint kulcsfontosságú, az energiaunió megfelelő feltételeinek kialakítása, az energiabiztonság és a megfizethető energiaárak területén is. Sajnálatos módon a Bizottságtól is érkeznek ezzel szembe ható javaslatok, gondoljunk a kiküldetési irányelvre, amely ellen 11 parlamenti tagállam jelzett szubszidiaritási aggályként.

Ennek ellenére a Bizottság módosíthatatlanul hagyta a tervezetet, ignorálva ezzel több, mint száz millió európai véleményét. Juncker elnök a múlt héten elhangzott State of the Union beszédében is kiállt az irányelv folytatása mellett.

A szakpolitikák között még megemlíteném, hogy Magyarország teljes mértékben elkötelezett a párizsi klímacsúcs, az egyezmény végrehajtása mellett, az európai uniós tagállamok közül Magyarország elsőként ratifikálta a szerződést.

Nagyon fontos, hogy a digitális egységes piacot is kiteljesítsük és ezzel az európai ipar digitálissá válásához is hozzájáruljunk, elérve ezzel az európai ipar globális versenyképességét.

A fenntartható migrációs és menekültpolitika tekintetében fontos a fogalmak tisztázása. A fenntarthatóságot itt arra értjük, hogy fenntartható megoldást kell

biztosítani, és nem magát a beáramlást kell fenntarthatóvá tenni. Központi kérdésnek tartjuk a külső határvédelem biztosítását, illetve, hogy a migrációt a kiindulási országokban, a kiindulási góccokban próbáljuk kezelni. Ilyen szempontból is kiemelten fontosnak tartjuk azt, hogy a jelenleg is hatályos uniós jogszabályokat maradéktalanul végrehajtsuk és betartsuk. Üdvözöljük a schengeni rendszerhez való visszatérésre utaló referenciát a pozsonyi nyilatkozatban.

A bővítéspolitikát kapcsán szintén üdvözöljük a szlovák elnökség elkötelezettségét. Tisztában vagyunk azzal, hogy Európában bővítési fáradtság uralkodik, ennek ellenére a visegrádi országoknak, Magyarországnak is kiemelten fontos, hogy a nyugat-balkáni térség európai uniós perspektíváját folyamatosan biztosítsuk, életben tartsuk.

A keleti szomszédságban Ukrajna és Georgia is számíthat a V4-államok támogatására. Véleményünk szerint Ukrajna már régen teljesítette a vízumliberalizációhoz szükséges feltételeket, ennek ellenére nem látunk előrelépést ebben a kérdésben.

Végezetül: Magyarország egyetért azzal, hogy az Uniónak törekednie kell arra, hogy a kereskedelempolitika szabad, tisztességes és a kereskedelmi viszonyosság elve alapján kiegyensúlyozott, kölcsönös előnyökkel járó legyen. Reméljük, hogy 2016. második felében sikerül előrelépést elérni a TTIP és az EU-Japán tárgyalások tekintetében, továbbá nagy érdeklődéssel követtük a CETA jóváhagyási folyamatát is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Csöbör Katalin megérkezik a bizottság ülésére.)*

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Tisztelt Bizottság! Megnyitom a hozzászólások lehetőségét. Ha nem veszik rossz néven, akkor néhány gondolatot mondanék is.

Először is, én is szeretnék gratulálni a szlovák elnökségnek. Szeretnék gratulálni ahhoz, hogy nagyon szépen megújult a pozsonyi vár. Úgy látjuk, hogy méltó helyszíne az európai uniós rendezvényeknek, és tükrözi azt a gazdag kulturális sokszínűséget, ami Pozsonyt mind a mai napig jellemzi.

A varsói csúcstalálkozó után vagyunk, az informális EU-csúcstalálkozó után vagyunk, de a jövő évben nagyon fontos tagállami választások előtt vagyunk. Az lenne az első kérdésem a nagykövet úrhoz, ebben a helyzetben várható-e az, hogy az Európai Unió a jövőjét döntően meghatározó kérdésekben érdemi döntéseket tud hozni? Nem tartja-e azt az ambíciót túlságosan nagynak, hogy egy ilyen helyzetben sínre lehessen tenni az Európai Unió előtt nyitva álló kérdéseket?

Szeretném üdvözölni az álláspontját a brexit vonatkozásában. Úgy gondoljuk, hogy a felelősség kérdése a brexit összefüggésében megosztja a politikai erőket és az egyes tagállamokat is, de úgy gondoljuk, hogy ez egy elméleti vita. Nekünk is van erről a kérdéstről véleményünk, viszont ami nem fogadható el, hogy az Egyesült Királyság irányába türelmetlen európai uniós nyilatkozatok hangozzanak el, mert ez a türelmetlenség kisiklathatja az egész kiválási folyamatot, márpedig amikor egy válás elkerülhetetlenül közeledik, akkor a józanság megőrzése a legfontosabb erény. Ezt szeretnénk mi képviselni, és örülünk annak, hogy a szlovák elnökség is ennek a hangján nyilvánul meg.

A migráció kérdése nem megkerülhető. A szlovák elnökség fenntartható migrációs politika prioritása jó alkalmat jelent arra, hogy tisztázzuk, hogyan is viszonyulunk a migráció jelenségéhez, mik a prioritások.

Noha örülünk annak, hogy van egy hangsúlyeltolódás a pozsonyi nyilatkozatban a külső határvédelem irányába, elégedetlenek vagyunk azzal, hogy a relokáció kérdésében szemmel láthatóan továbbra is nyitott mind a Bizottság, mind az Európai Unió álláspontja. Azt a kérdést szeretném feltenni a nagykövet úrnak, hogy mi várható a

nyáron elfogadott bizottsági javaslattal? Várható-e, hogy az elkövetkezendő hetekben az Európai Parlament elé fog kerülni ez a kérdés? Nem kívánok a részleteibe bocsátkozni. A bizottsági javaslat eljárása, menetrendje érdekelne.

Fontosnak tartom, hogy a szlovák elnökség megpróbálja a bővítést az Európai Unió napirendjére visszahozni. Számunkra a Balkán kiemelt prioritást élvez. Ennek fényében érdeklődnék, nagykövet úr, hogy nem tartja-e tarthatatlannak azt a helyzetet, ami a vízummentesség kérdésében jellemzi az európai álláspontot? Négy ország várja a megígért vízummentesség teljesítését. Szemmel láthatóan ezek a jelöltek teljesítették a feltételeket, de mégis, a távoli jövőbe veszik az Európai Unió ígéretének a teljesítése.

Említette a szabadkereskedelmi megállapodások kérdését. A CETA vonatkozásában szeretném önnek feltenni azt a kérdést, hogy a német alkancellár a közelmúltban a CETA újratárgyalásának a kérdését vetette fel, és állítólag erről megállapodott a kanadai miniszterelnökkel. Érdeklődnék aziránt, hogy a CETA-nak milyen újratárgyalásáról lehet szó, és van-e ezzel kapcsolatban az elnökségnek álláspontja?

Az utolsó kérdésem pedig a globális engagementet illeti. Röviden ön is utalt az európai hadsereg kérdésére. Hadd kérdezzek rá arra, hogy milyen menetrendet lát ebben a kérdésben maga előtt?

Mi lesz az európai globális stratégiának - amelyet nyáron fogadott el az Európai Tanács - a további sorsa? Várható-e, hogy az európai hadsereg és az európai biztonság kérdésében a megígért fehér könyv, a White Book kidolgozásra kerül még az idei esztendőben? Ön mint a biztonságpolitika jeles szakértője, gondolom, részletekbe menő ismeretekkel rendelkezik e vonatkozásban.

Végül szeretném megköszönni még egyszer, hogy itt van közöttünk, és megadnám képviselőtársaimnak a szót. Kérem, hogy jelentkezzenek. *(Jelzésre:)* Mesterházy Attila, parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm én is a nagykövet úrnak a tájékoztatót. Szerintem izgalmas időszakban élünk az Európai Unió szempontjából is, és ezek nagyon fontos és izgalmas kérdések az EU és mindannyiunk jövője szempontjából, úgyhogy még egyszer köszönöm nagykövet úr jelenlétét és tájékoztatását.

Négy kérdést szeretnék nagykövet úrhoz intézni, egyet államtitkár úrhoz. Az első egy viszonylag egyszerű kérdés, és tökéletesen megfelel, ha egyetlen szóval válaszol nagykövet úr a kérdésemre. A kérdés így hangzik: sikeres vagy sikertelen volt a pozsonyi csúcstalálkozó az ön megítélése szerint? A második kérdésem az lenne, hogy volt-e szó betelepítésről, kötelező kvótákról ezen az informális csúcstalálkozón.

Kérdezem ezt azért, mert a zárónyilatkozatban nem találtam erre utaló mondatot vagy megjegyzést, viszont a magyar miniszterelnök úgy fogalmazott - pontosan próbálnám idézni - többet beszéltek a szétosztás gyorsításáról, mint a határok védelméről. Nagyjából talán így pontos az idézet. Tehát kíváncsi lennék, nagykövet úr, arra, hogy akkor ezen az informális csúcstalálkozón most akkor sokat beszéltek a betelepítési kvótáról, reallokációról, kötelező kvótákról, vagy pedig ez nem került ilyen formán napirendre, és a zárónyilatkozat tükrözi jobban annak a valóságát vagy valóságalapját, hogy miről szólt a vita.

A harmadik kérdésem talán egy kicsit ironikus, hogy berendelték-e már nagykövet urat a magyar Külügyminisztériumba, tekintettel arra, hogy az államfő, a szlovák államfő eléggé kritikus szavakkal illette a magyar miniszterelnököt. Ilyenkor - gondolom, ön is megtapasztalta - Magyarországon az a szokás, hogy vagy kemény hangú nyilatkozatban utasítják vissza a miniszterelnök vagy éppen az államelnök szavait, vagy a nagykövetet berendelik a Külügyminisztériumba, tehát számít-e erre nagykövet úr.

Lehet, hogy ez csak azért nincs meg, mert Szijjártó Péter külügyminiszter egyelőre az ENSZ közgyűlésén van, és nem volt erre még ideje. Magyarul: érkezett-e jelzés nagykövet úrhoz ebben a tárgykörben, Kiska államelnök úr szavait illetően?

A negyedik kérdést az inspirálta, amit államtitkár úr elmondott. Folyamatosan azt halljuk, hogy a V4-ek között mennyire szoros az együttműködés, mennyire egyetértünk mindenben, és milyen erős egységfront alakult ki, ami nagyon jó hír volna, de ha jól értettem, akkor van némi eltérés a magyar álláspontot illetően, és amit talán a szlovák miniszterelnök fogalmazott meg a brexittel kapcsolatban, hiszen államtitkár úr most arról beszélt, hogy mi úgy szeretjük Nagy Britanniát, ahogy van, semmi gondunk, akkor mennek, amikor akarnak, úgy, ahogy akarnak. Minden nagyon jó, nincs más dolgunk ezzel.

Viszont Fico miniszterelnök úgy fogalmazott, ha jól emlékszem, hogy fájdalmassá tesszük a brexitet, és gondoskodni fogunk arról, hogy nagyon fájjon Nagy Britanniának a távozás. Ez okoz-e bármilyen törést a V4-eken belül, hiszen Fico meghívkozta a lengyel kollégáját is, hogy osztja a lengyel miniszterelnök asszony is ezeket a nézeteket, és ez kicsit homályban hagyta, hogy és még sok mást is.

Az ötödik kérdés, illetve államtitkár úrhoz az első kérdés pedig az, hogy volt egy olyan mondata, amit szeretnék precizírozni és a magam számára jól értettem-e, és ha jól értettem, akkor ez okoz-e bármilyen változást Magyarország eddigi politikájában. Ön úgy fogalmazott, hogy első számú vagy fontos prioritás Magyarország számára az uniós jogszabályok betartása. Ez egy fontos dolog Magyarország számára.

Akkor értelmezhetem-e ezt úgy, hogy Magyarország vissza fog fogadni menekülteket azokból az országokból, ahonnan ide vissza akarják küldeni őket, tekintettel a Dublin II. egyezményre, hogy Magyarországon, mivel itt regisztrálták ezeket a menedékkérőket, a menedékkérési eljárást is Magyarországon kell lefolytatni, hiszen a szabályok, jogszabályok pontos betartása akkor ezt is kell hogy jelentse. Tehát történt egy ilyen típusú változás a magyar kormány álláspontjában, hogy betartjuk a szabályokat, a Dublin II-t is, tehát akkor akiket Magyarországra vissza akarnak küldeni a Dublin II. jogszabály alapján, ezeket a magyar kormány ha nem is tárt karokkal, de mégiscsak fogadja és az EU-s jogszabályok alapján jár el, ahogy ezt államtitkár úr nagyon szépen és helyesen megfogalmazta. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Hoffmann Rózsa képviselő asszony!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is gratulálok nagykövet úr bevezető szavaihoz, és sok sikert kívánok a szlovák elnökségnek. Magyarország ezen jópár évvel ezelőtt túlesett. Bizonyára tisztában vannak vele, hogy rendkívül rövid idejük van az őszi félév egy kicsit mindig rövidebb, ezért nagyon megfeszített munkára lesz szükségük.

Hogy rövid legyek: nagy tetszéssel hallgattam azokat a fő üzeneteket, amelyeket a beszámolója elején megfogalmazott, és ezekből kettőt emelnék ki. Az egyik a kettős mérce elleni fellépés, a másik pedig az emberekre, állampolgárokra történő koncentráció. Csak buzdítani, bátorítani, biztatni szeretném nagykövet urat és Szlovákiát abban, hogy a kettős mérce ellen ne óvakodjanak fellépni, mert ez egy olyan tényező, amely megkeseríti nagyon sokszor azoknak az államoknak és állampolgároknak a mindennapjait, akik ennek szenvedő alanyai.

Ezzel összefügg a másik fő üzenet, amit igen nagy örömmel hallottam, hogy az állampolgárokra szeretnének jobban koncentrálni. És azzal indokolta ezt a megállapítást, hogy bizony az állampolgárok mint ha egyre nagyobb mértékben távolodnának el az Európai Uniótól. Valóban így van. Nem új jelenség, évek óta tapasztaljuk, de én ehhez hozzátenném a másik dimenziót, hogy az egyes ember élete

mindennél fontosabb, és miközben a történelem zajlik és a politikacsinálók néha abban a téveszmében ringatják magukat, hogy az ő kezükben van a világ kulcsa, a dolgok lényege mégis az egyes emberek életén keresztül történik, az ő magánéletükben, kultúrájukban, közéletükben - erről szól a világirodalom számos remeke, amely arra tanít bennünket, hogy ne tévesszük el az arányokat.

Nos, kérdezni azt szeretném, hogy a prioritásaik között vagy az egyes programjaikban hogyan tervezik ezt a fontos, ön által is kiemelt szempontot megvalósítani? Eddig nem nagyon sikerült még egyik elnökségnek sem, pedig szinte mindegyiknek a szavaiban, terveiben ott szerepelt, hogy az embereket közelebb hozni az Európai Unióhoz. Én ezt az említettek mellett a legfontosabb célnak tartom, és kíváncsian várom a válaszát, és kívánok ehhez is nagyon sok sikert. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gyöngyösi alelnök úr!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Én is nagy szeretettel és tisztelettel köszöntöm a nagykövet urat és minden kedves vendégünket ezen a külügyi bizottsági meghallgatáson.

Nagyon szépen köszönöm nagykövet úrnak a felvezetőjét és azt, hogy a szlovák EU-elnökség prioritásait ilyen átfogó módon ismertette velünk, és én is ott kezdeném, ahol nagykövet úr, hogy igen, óriási globális és belső kihívások előtt állunk mint nemzetállamok is és mint európai uniós közösség is. (Valóban a brexittel - ahogy ez itt már előttem is elhangzott...)

Valóban, a brexittel, ahogy az már előttem is elhangzott, az Európai Unió talán minden eddiginél komolyabb figyelmeztetést kapott és bizonyos értelemben egyfajta válaszüthöz is érkezett, hogy hajlandó-e ezen kihívások kapcsán, amelyek globálisan is jelentkeznek és az Európai Unión belül is egyre inkább jelentkeznek, a változás útjára lépni? És hajlandó-e és képes-e azokat a lépéseket megtenni, amelyekkel Európának egyre több tagállama és egyre több állampolgára, úgy tűnik, hogy nem ért egyet.

Úgy látom, hogy vannak pozitív jelek. A nagykövet úr is említette Juncker elnök úr múlt heti évadnyitó beszédét, ahol a sorok között azért kiolvasható ez a fajta dilemma és az, hogy a nemzetállamok akarásával az Európai Unió nem mehet szembe, meg kell adni a nemzetállamoknak is a tiszteletet, és olyan megoldást kell találni, amely a nemzetállamok együttműködésén nyugszik és alapszik. Mi magunk is úgy gondoljuk, hogy Magyarországnak ebben a folyamatban részt kell vennie. Tehát a brexitet a huxit nem követheti, és ilyenfajta program vagy ilyenfajta kiszólás még retorikai szinten sem történhet meg, hiszen átalakul Európa, és ebben az átalakulásban nekünk most van egy lehetőségünk. Ebbe Magyarországnak be kell szállnia, hogy az Európai Unióban történő változások úgy alakuljanak, ahogy az a nemzetállamoknak egészséges, kívánatos és jó. Tehát ebben a belső átalakulási folyamatban Magyarországnak részt kell vállalnia; Brüsszelnek pedig rugalmasnak kell lennie, és meg kell hallania az európai uniós polgárok hangját; figyelnie kell azokra a jelekre, amelyek jelenleg egész Európán végigsöpörnek, Spanyolországtól Finnorszáig, Nagy-Britanniától Görögorszáig, hiszen mindenhol egyre erősebbek azok a hangok - és ennek van egészen konkrét politikai manifesztációja is, választások idején -, hogy egyre több ember szeretne változást látni az Európai Unióban, és ebben Magyarországnak is fontos szerepe van.

Bár tudom, hogy ez egy európai uniós elnökségi prioritásokat megvitató ülés, de meggyőződésem szerint a visegrádi négyek, aminek Szlovákia is tagja, mégis egy nagyon fontos szerepet képes játszani ebben az átalakulásban, mégpedig úgy, hogy Kelet-Közép-Európa hangját becsatornázza az európai döntéshozókhöz.

Nagyon nagy örömmel hallgattam a nagykövet urat a gazdasági együttműködés fontosságáról. Meggyőződésem szerint ez az a pont, amin áll vagy bukik ez a változás.

Sajnos ebben az elmúlt 26 évben, amióta szabad és független országgént éljük az életünket itt, Kelet-Közép-Európában, és sajnos tíz éve, amióta az Európai Unió tagjai vagyunk, meggyőződésem szerint rossz úton jártunk vagy egyfajta naiv illúziókat kergettünk. Azt gondoltuk, hogy az európai uniós együttműködésbe akkor csatlakozunk be jó szinten, meg ebbe a versenybe akkor lépünk be megfelelő módon, hogyha olyan gazdaságpolitikát folytatunk, amely alacsony adókon, alacsony munkabéreken és rugalmas munka törvénykönyvén nyugszik, és mindenáron kiszolgáljuk a külföldi beruházásoknak a Kelet-Közép-Európában való megtelepedését.

Félreértés ne essék, szerintem ez egy fontos dolog, és erre továbbra is hangsúlyt kell fektetni, csak a hangsúlyokat rossz helyre helyeztük, és a munkabérek szintjén elindult egy olyan lefelé tartó spirál és egy egymásra való licitálás, aminek mindannyian vesztesei vagyunk. Meggyőződésem szerint még a gazdag nyugat-európai országok is vesztesei ennek, hiszen felborult az egyensúly. Magyarországról, ebből a 10 milliós országból békeidőben 500 ezer ember hagyta el a hazáját az európai uniós csatlakozás óta, és nem akármilyen emberek, ennek a társadalomnak a krémje. A legjobban képzett emberek és azok, akik energiával és a jövő építésével szeretnének foglalkozni és a családjukat el szeretnék tartani. 500 ezer ilyen ember hagyta el Magyarországot, és ez nem egy magyar probléma, ez az egész régióknak talán az egyik legsúlyosabb és legkomolyabb problémája. Tehát meggyőződésem szerint ennek a felzárkóztatásnak az egyik legfontosabb pontja a bérfelzárkóztatás kell, hogy legyen itt, a régiókban.

És ha közösségről, Európai Unióról és közös gazdaságról akarunk beszélni, vagy akár közös valutáról, ez csak úgy képzelhető el, hogyha a strukturális alapok egymáshoz konvergálnak. Ergo nemcsak az árak vannak ugyanazon a szinten, hanem ehhez megfelelő bérek is társulnak. Tehát meggyőződésem szerint az európai uniós tárgyalások prioritásai között ennek fontos helyen kell lennie.

Ami a CETA-t, illetve a TTIP-t érinti, köztudomású, hogy pártunk, a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom nem a legnagyobb rajongója ezeknek a kereskedelmi egyezményeknek, többek között azért is, mert úgy látjuk, hogy azok a kölcsönös előnyök, amikről a nagykövet úr is, illetve az államtitkár úr is beszélt, nem valósulnak meg. Úgy látjuk, ez egy egyenlőtlen egyezmény, amelyben nemcsak a mi országaink és a nemzetállamaink külön-külön, hanem az egész közösségünk, az Európai Unió is veszít. És miért? Azért, mert az Amerikai Egyesült Államokban és Európában más feltételek mellett működik a gazdaság, más sztenderdek vonatkoznak a gazdaság működésére. És azok a sztenderdek, amik Amerikában működnek, és én nem akarok beleszólni, ha ez jó az amerikai állampolgároknak, szuverén joguk, hogy az úgy működjön; és nem is akarom minősíteni, csak arra akarom kihegyezni a mondandómat, hogy itt más sztenderdek működnek, és ezek a sztenderdek meggyőződésem szerint összeegyeztethetetlenek. A nemzetállamok fölé pedig nem rendelhetjük a multinacionális tőkét, különösen úgy, hogy választott bíróságokon dőljenek el a perek és egész nemzetállamokat citálhassanak multinacionális vállalatok választott bíróságok elé, átláthatatlan keretek között. Ezeknek a szerződéseknek és ezeknek a tárgyalásoknak az átláthatósága erősen megkérdőjelezhető.

Az elnök úr lelőtte a kérdésemet, ugyanerre vonatkozik. Sigmar Gabriel német alkancellár és gazdasági miniszter nem finom, hanem egészen konkrét kijelentéseket tett arra vonatkozóan, hogy a TTIP-tárgyalásokat le kell állítani, nem különben François Hollande francia elnök. A hétvégén pedig soha nem látott tömegek gyűltek össze Berlinben és több európai nagyvárosban. Tehát nekem meggyőződésem, hogy ezek a tárgyalások tovább mélyítik a különbségeket Európában, és közelebb visznek bennünket Európa hanyatlásához, nem pedig az épüléséhez és a jövőhöz.

Azt szeretném a nagykövet úrtól megkérdezni, hogy ezeknek a CETA-tárgyalásoknak, amit az elnök úr is kérdezett, hogyan látja a jövőjét, és nyilván ebből

következően a TTIP-tárgyalások jövőjét, ha Európában, úgy tűnik, hogy az európai nehézsúlyú politikusok egy része is már halottnak nyilvánítja ezeket a tárgyalásokat. Illetve az Európán belüli bérfelzárkóztatásnak hogyan látja az esélyeit? A prioritások valamelyikébe adott esetben bele lehet-e emelni, hogy Kelet-Közép-Európa ne végleg leszakadjon, hanem valóban létrejöjjön az Európai Unió és az a közös gazdaság tér, amely mindannyiunknak érdeke. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Koranisz Laokratisz görög szószóló úrnak szeretném megadni a szót. Tisztelt Bizottság! Jelen van a bizottsági ülésünkön a görög, a bolgár és az örmény nemzetiségi szószóló is. Parancsoljon!

Koranisz Laokratisz hozzászólása

KORANISZ LAOKRATISZ görög nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Én is üdvözlöm a nagykövet urat. Azért kértem szót, mert a nagykövet úr beszélt prioritásokról és a négy prioritás között az egyik súlyos válság, ami Európát most többek között fenyegeti, az a migránsválság.

Ezen belül meg olyan fogalmak hangoztak itt el, hogy a külső határok megvédése, fenntartható megoldást találni a migránskérdésre. Mindnyájan tudjuk és tapasztaljuk, hogy a Balkánon már áll a kerítés FYROM határán, Szerbia és most Bulgária is kap az Európai Uniótól pénzt, hogy ők is megépítsék a saját határzárukat. Az a kérdésem, hogy amikor arról beszélünk, hogy külső határok megvédésekor Görögországot magára hagyják? Tehát az, hogy mivel a legnagyobb nyomást éppen Görögország szenvedti el, a migránsválságot követően a mai napig is több mint 60 000 migráns van Görögország területén. Viszont Görögország nagyon kevés pénzhez tudott hozzájutni az Európai Uniótól.

Úgy gondolom, hogy itt nem hangozott el olyan, hogy lehet a kibocsátó országokból valamilyen formában megakadályozni a migránsok Európába érkezését. Amikor beszélünk kibocsátó országokról, nemcsak a szíriai meg a Közel-Keleten zajló háborúkat értem, hanem a legnagyobb kibocsátó, úgymond Törökország. Törökország az, amely nyomás alatt tartja az egész Európai Uniót, és főleg Görögországot. Nem tudom, hogy a pozsonyi csúcs e tekintetben milyen állást foglal, és a schengeni határok megvédését illetően Törökországnak milyen engedményeket fog még tenni. Köszönöm.

ELNÖK: További hozzászólás, tisztelt bizottság? *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincsen, akkor megadom a szót vendégeinknek. Nagykövet úr!

Rastislav Kačer válaszai

RASTISLAV KAČER, Szlovákia magyarországi nagykövete: Először is elnök úr, köszönöm szépen ezt a sok jó kérdést, ezt a nagyon gyümölcsöző vitát, még két óráig is itt maradhatunk.

Azt gondolom, hogy mind nagyon kiváló kérdés volt, amiket kaptam. Elnök úr, engedje meg, hogy az ön kérdésével kezdjem, és aztán támaszkodni fogok természetesen a helyettes államtitkár úr segítségére is, mert nem biztos, hogy mindent meg tudok válaszolni.

Tehát elnök úr elsőként említett kérdése, hogy nagyon sok fontos választás lesz az Európai Unióban, jövőre hogyan fog befolyásolni minket. Azért, mert azt gondoljuk, hogy nem mind a 28 országban ugyanaz a választási ciklus, és természetesen ez azt jelenti, hogy bizonyos feszültségek, nyomások lesznek, amelyek a nagypolitikát érintik. Amit el kell kerülnünk mindenképpen, az az, hogy minden EU-s vitát, országos szintű vagy európai uniós szintű legyen is ez a vita, de el kell kerülnünk, hogy ez nyomás alá kerüljön.

Nem tudom, hogy mi történt, mert azt gondolom, ez nagyon hosszú vitákra adna alkalmat, hogy mi történt a demokráciánkkal, de a mi politikánk egyre jobban koncentrálna a saját napirendjére, országos napirendjére, és mint ha elfelejtené a nagyobb érdekeket, a felsőbbrendű érdekeket. Hogyan tudnák a politikát visszavinni egy sokkal felelősségteljesebb hangulatba?

Az EU az '50-es években azért jött létre, hogy stabilitást biztosítson Európa számára, és elkerülje a szétagoltságot. Európában el is értük, 70 éve béke van, ami korábban soha nem volt még az európai történelemben, és bizony jólétben is élünk itt, Európában. Azt is látjuk, hogy egyre nagyobb a populizmus sok országban, és nagyon szűken, csak apró dolgokra koncentrálnak. Mint ha nem látnánk a nagyobb képet.

Hogyan fogja az olasz, a német népszavazás, választás befolyásolni napirendünket? Nincs nekem kristálygömböm, nem tudok jóslni, nem tudom megmondani, és francia választások is lesznek. Ez mind nagyon fontos lesz számunkra. Az elkövetkező 12 hónap kulcsfontosságú lesz Európa számára és politikáinknak bizony választ kell adnia erre is. Nem szabad, hogy elvakítson minket egy fals optimizmus.

Ami a brexitet és az intoleranciát illeti. Abszolút egyetértek, és egyszerűen nem engedhetjük meg magunknak azt, hogy fájdalmas leckéket adjunk egymásnak, kioktassuk egymást. Ez egy döntés. Elég kis többséggel, de mégis ez a döntés született, és ez minden társadalomban előre is visz, de nagyon mérgező lehet, ha a populista viták felé megyünk el Európában. Ezt mindenképp kerülnünk kell. A legtöbb nemzet tanulhat a brexitekből olyan szempontból, hogy hogyan tudják becsületesen, igazságosan és nem károkozó módon kezelni ezt a problémát.

Ami Szlovákiát vagyis a szlovák elnökséget illeti, a brexit nem egy olyan dolog, amit fájdalmassá kéne tennünk Nagy-Britannia számára. Szeretnénk koncentrálni a közös szerepvállalásunkra, és minél kevesebbet szeretnénk veszíteni az alatt az idő alatt, amit még együtt töltünk. Van egy új eljegyzési gyűrűm a feleségemtől. Azt gondolom, ebben a teremben - egy héttel ezelőtt kaptam - nagyon nehéz lenne elképzelnem, hogy mi lenne, ha elveszteném a házasságomat, ha elválnék, mit jelentene ez a gyermekeim számára. 30 éve vagyunk házasságban.

Ha megnézem, hogy mennyire komplikált ez a kötelék a tagállamok között, mit jelent ez? Számomra ez elképzelhetetlen. Először is azt nem lehet egyik napról a másikra. Ezt nem lehet hirtelen, mert ez mindenki számára káros lenne. Tehát mindenképpen úgy kell megtennünk ezt, hogy mindannyian teljesen szuverének legyünk, és ne az érzelmeink vezéreljenek ebben a folyamatban. El kell kerülnünk azt, hogy különböző.... - tehát igazságos módon kell ezt megközelítenünk, bátorítanunk kell az embereket, hogy a populizmust hagyják a hátuk mögött ebben a folyamatban, és nagyon racionális megközelítéssel kell végigvinnünk a brexittel kapcsolatos tárgyalásokat, de ha akarják, ha nem, ez egy egyedülálló tapasztalat lesz. Ha megnézzük az EU törvényhozásának dzsungelét, akkor azt látjuk, hogy egy nagyon kis cinikus mosoly jelenik meg az arcomon, mert a brüsszeli szabályozásokból ki kell vennünk ezt a részt. Elveszítik az alapjukat ezek a szabályozások. Tehát muszáj volt ezt a kis cinikus megjegyzést megtennem.

Ami a migrációval kapcsolatos javaslatot illeti, a javaslat abban áll, hogy ha megnézzük az útvonalat, vannak bizonyos utalások, nagyon jó utalások, de nagyon jó utalások voltak Juncker elnök beszédében is. Számomra, azt gondolom, hogy a belső biztonság nagyon fontos két okból. Nemcsak a migráció szempontjából, de a terrorizmus szempontjából is. Azt gondolom, hogy az EU-nak a belső biztonságát is meg kell erősíteniük, adatokat meg kell osztanunk egymással, titkosszolgálati adatokat nagyon fontos megosztanunk egymással.

Őszintén szólva soha nem értettem azt, hogy Schengenről beszélünk, belső biztonságról beszélünk, ugyanakkor elmentem az Egyesült Államokba, Münchenen

keresztül repültem Washingtonba. Micsoda különbség, micsoda kontraszt, hölgyeim és uraim!

Megérkeztem Washingtonba, és mindig, mindig leveszik az ujjlenyomatomat, az arcomat beszkenyelik, az adatokat, a biometrikus adataimat kötelező jelleggel összehasonlítják az adatbázisban lévőkkel. Tehát megállapítják, hogy a tényleges azonosságom megfelel-e a regiszterben lévővel, és megnézik, hogy voltam-e büntetve. Tehát tudják, hogy ki jön, és pontosan tudják, hogy ez az ember veszélyezteti az Egyesült Államok biztonságát, avagy nem. *(Csöbör Katalin távozik a bizottság üléséről.)*

Amikor visszajöttem Európába, Münchenben leszálltam a gépről, kijöttem, megmutattam az útlevelemet. A rendőr megnézte az útlevelemet, összecsapta és visszaadta nekem – ennyi! Számomra ez teljesen irracionális, hogy egy ilyen rendszerben élünk, amelynek nincs megfelelő ellenőrzési lehetősége arra, hogy megállapítsák, hogy tényleg azonos-e az az ember a dokumentumokban szereplő emberrel. Vagy ha egy migránst az egyik országban regisztrálnak, akár 8-9 néven, ez vajon biztonságos? Biztonságos? Miért van a biometrikus adatkezelés? Megvannak a titkosszolgálati adatrendszerek, tehát megvannak a forrásaink, de nem használjuk ezeket megfelelően. Tehát meg kell nézni, hogy a belső biztonság szempontjából mit tudnánk még jobban csinálni ilyen tekintetben.

Nagyon sokszor nem alkalmazzuk ezeket, csak azért, mert nincs meg az akarat arra, hogy együttműködjünk, akár szemérmesek vagyunk olyan tekintetben, hogy megosztjuk egymással a titkosszolgálati forrásból származó adatainkat. Csak egyszerűen kíváncsi vagyok, nagyon sok olyan dolog van, amit megtehetnénk. Tehetnénk bizony többet annak érdekében, hogy növeljük a kontinensünk belső biztonságát.

Ami a negyedik pontot illeti, a vízummentességet. Részben az amerikaiak is választ adtak erre, és Szlovákia nagykövete voltam akkor - szerencsés voltam - az Egyesült Államokban, amikor az erről szóló tárgyalások folytak, úgyhogy nagyon jó alkalmam nyílt arra, hogy megfigyeljem ezt a munkát, amit a belső biztonsági szolgálat végzett a biztonsági főtitkárral. Tehát azt láttam, hogy nem voltunk nagyon boldogok azzal az eredménnyel, az ESTA-val, de ez az ESTA mégis egy olyan dolog, ami azt szolgálja, hogy biztosítsák az USA biztonságát, hogy nézzék, ki jön be az országba, ki nem jön be.

Másodszor, ez egy nagyon jó adatbázis, amivel lehet dolgozni. Harmadszor, hogyha például, mint ahogy Európában is lehet ezt alkalmazni, hogyha van egy vízummentesség, ezt bizony itt is meg tudnánk tenni. Nyilván ezt nehéz bevezetni, egyetérttek, Grúzia, Ukrajna esetében. Voltam Grúziában nem is olyan régen, és el kell mondanom önöknek, hogy nagyon rosszul éreztem magamat, amikor Hahn biztos úrral beszéltem a tévében Grúziában. Látnák már az alagút végét, de nem látják, tehát nem kapnak bátorítást, nem tudják, hogy valami történik-e, nem kapnak információt, van információs kampány az orosz titkosszolgálat részéről. Tehát hogyan tudjuk fenntartani a reformokat, hogyha nem tudtok ígérni nekünk valamit? És bizony ez egy nagyon-nagyon kényes egyensúly, és mindenképpen bent kellene tartani őket Európa jövőjében, meg kellene őrizniük ezeket az országokat, és az amerikai ESTA tulajdonképpen segíthet számunkra gyakorlati szempontból.

Ami az ötödik pontot illetik, elnök úr, az USA-Kanada tekintetében, engedje meg, hogy összevonjam ezt a két kérdést. El kell kerülnünk, amikor a szabadkereskedelmi egyezményekről beszélünk az USA-val és Kínával kapcsolatban, hogy ideológiai összecsapások helyszínévé váljon ez a vita. Egyébként már sokkal az én nagyköveti kinevezésem előtt megkezdődött ez a vita. A szabadkereskedelmi egyezményt kitalálók, az alapító atyák a legjobb szándékkal indultak el. 400 milliós európai piac, több is ráadásul, mert nemcsak az EU-s tagállamokról beszélünk, hanem minden más, a

szabadkereskedelmi egyezményhez csatlakozó országról, plusz, több, mint 400 milliós piac az, amit az USA és Kanada jelent. *(Vona Gábor távozik a bizottság üléséről.)*

Tehát ennek a két nagy piacnak az összevonása egy milliárdos piacot eredményezne, ami GDP vagy kereskedelmi volumen szempontjából, én nem tudom a számokat, de szerintem legalább 75 százalékát tenné ki az egész globális GDP-nek. Tehát ennek a piacnak olyan ereje lenne, ami szerintem nagyon sok növekedési potenciált tudna felszabadítani.

De nemcsak erről van szó, hanem mi tudnánk meghatározni a követendő példát, a követendő normákat az egész világ számára, mert akkora erőt jelentene ez a nagy piac. És nem azt mondom, hogy a jelenlegi tárgyalások az USA-val mondjuk helyes vagy nem helyes irányba mennek, de ezt a vitát ne ideológiai, elszórt vagy populista megközelítéssel közelítsük meg. Láttuk ennek az eredményét a brexit során is. Legyünk praktikusak, és nézzük azt, hogy hol tud ez segíteni rajtunk és mennyire tud segíteni. De természetesen bolond lennék, ha bármi olyasmit javasolnék, minthogy egy szimmetrikus és kiegyensúlyozott eredményre jussunk a tárgyalásokban, de ha azt gondoljuk, hogy csak az egyik oldalnak van igaza, az szerintem nem elfogadható. És minden tisztelettem az öné, uram, de úgy gondolom, hogy az EU és az USA szerintem nem rendelkezik annyira különböző normákkal, ami megakadályozná egy megfelelő eredmény végigtárgyalását.

Elnök úr, a közelgő választásokat említette Európában. Az USA-ban is választások lesznek, és látni fogjuk, hogy milyen vezetőséget fog választani magának az Egyesült Államok a következő választásokon. Úgyhogy a tárgyalások, a vita most egy kicsit elcsúszott és igazából másról szólnak a tárgyalások.

De ugyanúgy, ahogy az Európai Unió elgondolkozik a céljain, az USA-ban az új adminisztrációnak is végig kell gondolnia, hogy mit szeretnének. A szlovák elnökség alatt szerintem jelentős előrelépés a szabadkereskedelmi egyezmények területén nem lesz.

És nem szabad azt gondolnunk először is, hogy a tárgyalások most teljes mértékben befulladások és nem is fognak folytatódni. Ne gondoljuk ezt, és ne gondoljuk azt se, hogy már sikerült valamit elérnünk. Nem tudjuk, képzeljük úgy, mint egy tortát, de nem tudjuk, hogy fog kinézni ez a torta. Lehet, mi azt szeretnénk, hogy 50 százalékot érjünk el, de lehet, hogy 75-re fogunk eljutni. Az elkövetkező hónapban viszont szerintem egy kicsit továbbra is megakadva maradnak ezek a tárgyalások.

Európa globális szerepvállalása, hogy milyen stratégiánk legyen, és talán még a fegyveres erők szerepe is. Igen, a karrierem során általában a biztonság- és védelempolitika területén dolgoztam, még itt, Budapesten is szeretek erre a témára összpontosítani. Az az igazság, és ismernek engem már régóta, úgy gondolom, hogy az európai biztonság nagymértékben a NATO által van garantálva. Tehát én egy Atlanti Szövetség-párti ember vagyok. A NATO biztonságot jelentő szerepe tud bennünket biztosítani. NATO nélkül szerintem az EU biztonsága sem megoldható.

De persze, amikor az Európai Uniónak az a célja, hogy jelentősebb globális szereplővé váljon, ennek két dimenziója van. Először is, van egy soft, másodsorban pedig egy úgynevezett hard biztonsági oldala. Eddig Európa szofthatalmára, azaz arra alapoztunk, hogy Európa jó példával jár elöl, irányít, és ez majd hosszú távon a biztonságát is garantálja. Ez nagyon szép ambíció, de nem 100 százalékig igaz. Úgyhogy szükségünk van elsősorban egy nagyon szoros közös külpolitikai jövőképre, amit utána megtámogathatunk kemény eszközökkel is. Ezért támogatnám azt - és természetesen a szlovák elnökség is ezt teszi -, hogy egy ilyen típusú felelősségvállalás és jövőkép felé lépünk tovább. Ezeket a döntéseket nem holnap fogjuk meghozni, és nem egy lépésben tudjuk elérni, hanem egy óvatos és hosszú folyamat fog beindulni. Az óvatosság kérdését is fel kell vetni. Azt, hogy amikor egy intézményt létrehozunk, azzal ne romboljunk le

másokat, és ha létrehozunk valamit, ami még kevésbé jól funkcionál, mint ami eddig volt, az nem eredmény.

Annyit szeretnék tehát ezzel mondani, hogy az európai védelemről és az európai hadseregről szóló vita, amit egyébként a szlovák elnökség támogat, nem fogja a NATO által biztosított kollektív biztonságot helyettesíteni. Volt még egy sor kérdés, tisztelt elnök úr.

Most egy újabb papírhoz nyúlok: sikeres volt-e a csúcstalálkozó? Diplomatikusan hogy mondhatok igent vagy nemet? Ez egy diplomáciai Mission Impossible, egy lehetetlen küldetés, de igazából igent mondom. És most nem akarom a de utáni részeket is felsorolni.

Aztán: a kötelező kvótarendszerről volt-e szó? Én nem voltam jelen az ülésen, csak telefonos tájékoztatást kaptam azok részéről, akik ott voltak. Úgy gondoltam, hogy volt a kvótáról vita, de nemcsak a szűk megközelítésből, hanem azt hiszem, hogy egy széles körű vita részeként tértek ki erre a migrációs és menedékpolitika részeként. Tehát egy szélesebb körű eszmecsere folyt a szolidaritásról. A szolidaritás kérdését sem szabad szűk megközelítéssel kezelni, mert ez is egy nagyon komplex téma. A szolidaritás nem önmagában az áttelepítésről szól. Számos más eszköze és módja is lehet a szolidaritásnak.

A következő kérdése, hogy a Külügyminisztériumhoz berendeltek-e Magyarország kritizálása miatt. Igazából én erről a kritizálásról nem is hallottam, ezt sajnálom, és nem is rendelték be egyáltalán a minisztériumba. Persze, voltam ott sokszor, de nem berendelés következményeképpen, ahogy azt ön felvetette. Tehát a válaszem erre a kérdésre nem.

Hadd szóljak még pár szót erről a témáról, amivel egyébként kitérnék néhány más kérdésre is itt, egy csomagban. A V4-országok nem egy blokkot jelentenek intellektuálisan és politikai szempontból. Nem vagyunk annyira egységesek, mint amennyire néha ez kívülről tűnik. És nem mondom, hogy ez negatív, mert soha nem volt ez a visegrádi cél és nem ez a jövő. Egyikünk sem lát olyan típusú európai, kelet-közép-európai Uniót, amely bármilyen szempontból homogén tudna lenni. A V4-országoknak nagyon sok közös pontjuk van, és amikor közös pontunk van, akkor ezt támogatjuk, együttesen szólalunk fel ezekért, együtt védjük őket.

Néha különálló véleményünk van, és nem mindig beszélünk erről a nyilvánosság előtt, mert általánosságban megoldjuk magunk között. Az első megközelítés az, hogy amikor közös álláspontunk van, akkor ezután megközelítjük azokat, ahol lehet, hogy eltérünk, de nem tudunk konszenzusra jutni. Itt megpróbálunk konszenzust találni. És vannak olyan területek is, ahol egyszerűen nem tudunk konszenzusra jutni.

A visegrádi országok esetében is ez a helyzet. Néha mind a 4 ország konszenzusra jut, néha hárman, néha ketten így gondolják, ketten úgy. Ez egy olyan csoport, ami nem szabad, hogy frusztráció forrásává váljon azért, mert nem mindig értünk egyet. Ne frusztráljon bennünket ez, ha vannak olyan területek, ahol nem tudunk teljes mértékben egyetérteni, mert amúgy is nagyon értékes az, amit együtt csinálunk: szlovák és magyar különbségek, nagyon sok kérdés, és főleg a föld.

Helyettes államtitkár úrnak tették fel, de hadd mondjak én is valamit. A Financial Timesban megjelent egy cikk, nagyon meglepett a címe, és nagyon szorosán követte a belső vitát, úgyhogy igencsak meglepne az, ha ez igaz lenne. A belső vitában Szlovákiában soha nem hallottam azt, hogy mi a briteknek fájdalmat akarunk okozni, mi nem akarjuk, hogy szenvedjenek. Ez egyáltalán nem így van.

Szlovákiában rendkívül konstruktív a hozzáállás ehhez, sőt, óvatosságra intünk, ahogy ezt elnök úr is mondta, mert azt gondoljuk, hogy el kell kerülni azt, hogy olyan helyzet alakuljon ki, ami további szemezgetést bátorítana.

Tehát a folyamat nem lesz könnyű a britek számára. Ez így van, és vannak sokan, akik meg akarják őket leckéztetni, de ezek biztos, hogy nem szlovákok. Komplikált lesz ez a folyamat, de Szlovákia nem akarja megleckéztetni Nagy-Britanniát. Igazából az elnök úrtól szeretnék pontosítást is kérni. Amikor azt mondta, hogy az interjút felvették, az interjú címe szerintem igazából ellentétben áll az interjú tartalmával, persze egyébként ez sajtótermékekben gyakran előfordul, de a Financial Timestól mondjuk nem vártam volna, de előfordult itt is.

A brexit milyen üzenetet hordozhat? Nagyon örülök, tisztelt uram, hogy megemlítette, hogy még retorikai szintem sem szabad felvetni azt a lehetőséget, hogy más tagállamok kövessék a britek példáját. A szlovák megközelítéssel kapcsolatban a miniszterelnökömet szeretném idézni, aki egy sajtóértekezleten a csúcstalálkozó után azt mondta, hasonlóképpen - nagyon tetszik ez -, hogy nem kapcsolhatunk hátramenetbe, előre kell mennünk, a prosperitás, a stabilitás és a biztonság szempontjából nem lehet garanciát vállalni különben Európában úgy, hogy csak az Európai Unió keresztül tudjuk ezeket a célokat elérni. Igaz az Európai Unióban, hogy vannak olyan tagállamok, amelyek véleménye, gondolatai eltérnek, de úgy gondoljuk, úgy érezzük, hogy a jövőben konkrétan kell meghatároznunk azt, hogy mit szeretnénk, és konkrétan kell látnunk az odavezető utat is.

Bár vannak kritikus hangok, ha ezt úgy fogalmazzuk meg és úgy tárgyaljuk végig, ami nem konstruktív, az még több szkepticizmushoz fog vezetni, úgyhogy szerintem ez elkerülendő. Még egy dologra szeretnék kitérni. Amikor a nemzeti vitákat nyomon követem, akkor mindig ugyanazt a mantrát hallom: „ők Brüsszelben.” Nagyon gyakran elkülönülünk tőlük Brüsszelben, de Brüsszelben csak azt tudják megtenni, amit mi megengedünk nekik, úgyhogy nem akarom azt, hogy az intézmények összecsapjanak, erről lebeszelném őket, és az intézmények is, a nemzeti parlamentek közötti összecsapásokat is elkerülném.

De hova vezetnek ezek a viták? Nagyon gyakran olyan döntésektől félnek, amit a miniszterek, a miniszterelnökök szavaznak meg, például a kvóták esetében is. Ez egy tanácsi döntés volt. Aztán utána hazajövünk, és Brüsszelt hibáztatjuk, miközben a mi vezetőink is ott, Brüsszelben megszavazták azt a döntést, tehát legyünk egy kicsit őszintébbek otthon. Brüsszelt ne egy anonim ellenségképként használjuk. Mi is részei vagyunk a döntéshozatalnak, nekünk is vannak biztosaink, mi is részt veszünk a Bizottságban. A nemzetállamok is részt vesznek ebben a munkában, és ha ezt nem teszik, akkor meg kell változtatni a szerződéseket.

De nem a tízparancsolat egy EU-s szerződés. A tízparancsolat 2000 éve alkalmazandó, viszont alapszerződéseket meg lehet változtatni, ha nem tetszenek, vagy a naiv illúziót a gazdaság kapcsán. Úgy gondolom, hogy a gazdaság mindig sokkal bonyolultabb, mint az, hogy egyenlő árak és egyenlő bérek legyenek a különböző országokban. Persze, szeretném ezt látni, de a való élet ennél egy kicsit bonyolultabb.

Ami az önkritikát illeti, fel kell tennünk magunknak a kérdést, hogy mit tettünk meg mi a saját gazdaságunkért, mit tettünk esetleg rosszul. A beruházás nagyszerű dolog, tényleg 4000 új munkahelyet teremtenek most a külföldi beruházók Magyarországon is, de azt gondolom, hogy ha tényleg meg akarjuk állapítani, hogy mire épül a gazdaságunk, akkor meg kell néznünk olyan országokat, mint Magyarország, Szlovákia, Csehország, Lengyelország és a többi, és hogy a kis- és középvállalkozások is miket tettek meg.

Én vidéki ember vagyok, van két vidéki házam falvakban, és amikor elmegyek vidékre a falvakba, ahol a házaim vannak, akkor csak olyan fejlődést látok, amik EU-s forrásból vannak, de nincs bútorkészítő, nincs kisvállalkozás, nincs iparos munka a falvakban. Húsz évvel ezelőtt az emberek elmentek a gyárakba. Fel kell tenni a kérdést magunknak, hogy mit tettünk azért, hogy potenciálisan munkahelyeket teremtsünk

olyan embereknek, akik a falvakban vannak. Az én nagyszüleim soha nem kaptak EU-támogatást, keményen dolgozó emberek voltak, ott dolgoztak a földeken. Soha nem vártak a kormánytól, sehonnan segítséget, egyszerűen tették a dolgukat. Tehát nem szabad mutogatnunk egymásra, de nézzük meg, hogy mit tehetünk meg mi magunk azért, hogy ellássuk magunkat. Tehát nem szabad az EU-tól várnunk mindent.

És ami az utolsó kérdést illeti, amit itt leírtam magamnak. Sok mindent írtam le, de például a kommunikációval kapcsolatban volt egy kérdés. Mit tehetünk azért, hogy az emberek jobban értsék egymást? Semmit nem lehet megtenni az országos vezetők nélkül ezen a területen.

Az EU kommunikációs stratégiát állíthat fel, de az a mi felelősségünk, a mi politikusaink felelőssége, hogy ez működjön. Tehát lehet kritizálni a jövőnket, ez érthető természetesen, de nem szabad elfelejtenünk, hogy mik a pozitívumai az Európai Uniónak, milyen pozitív dolgokat jelent számunkra. Igen, megválasztjuk a politikusokat és bátorítanunk kell őket, hogy konstruktív, építő kommunikációt folytassanak. Ez nagyon-nagyon fontos. Nem mű, nem álságos, hanem igazi, őszinte. Voltam a Bazilikában, amikor ünnepeltük az elnökséget. Elmentem, és akkor imádkoztunk ott. Én minden vasárnap megyek a templomba imádkozni, és kérem a mindenhatót, hogy bocsássa meg bűneinket, amelyeket elkövettünk akár gondolatban, akár szavakban. Mi az, amit tettünk, és mi az, amit nem sikerült megtennünk. Ezt mindennap az eszünkbe kell vésnünk, mind a politikusi életben, mind a diplomáciában, mert így tudunk jó szavakat mondani, jó tetteket is, de nem szabad elfelejtenünk, hogy vannak olyan dolgok, amik nem sikerültek, vagy elhanyagoljuk, nem veszünk tudomást arról, hogy nem sikerültek. Ezt nem szabad.

Engedjék meg, hogy Görögországgal kapcsolatban még egy szót szóljak. Nagyon nagy figyelmet érdemel Görögország. Azt hiszem, nagyon nagy hiba lenne Görögországot magára hagyni, mert az egy olyan migrációs szigetet hozna létre, ami abszolút nem lenne fenntartható.

A szlovák elnökség számára Görögország nagyon fontos európai uniós ország, és meg kell nézni, hogy milyen hatással van a migrációs válság Görögországra. Biztosíthatom önöket, hogy a mi elnökségünk során nem fogjuk figyelmünk elől téveszteni a görög kérdést.

Bulgáriával kapcsolatban – teljesen elhanyagoltuk korábban Bulgáriát. És ami Görögországot illeti, soha nem szabad magára hagynunk ezzel az óriási teherrel. Szeretném ezt megköszönni.

Elnök Úr! Nagyon sokáig beszéltem. Folytathatnám, mert olyan sok érdekes kérdést kaptam. Elnézést kérek, hogy ilyen sokáig válaszoltam.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, nagykövet úr. Tessék!

Dr. Molnár Balázs reflexiói

DR. MOLNÁR BALÁZS európai uniós ügyekért felelős helyettes államtitkár (Miniszterelnökség): Köszönöm szépen, elnök úr. Én egy konkrét kérdést válaszolnék meg először, és utána még egy gondolatot szeretnék hozzátenni a nagykövet úr által elmondottakhoz.

Mesterházy képviselő úr: a magyar kormány minden eddigi cselekedetében nagyon fontosnak tartotta azt, hogy végrehajtsa az összes, ez esetben a migrációs témában hozott uniós jogszabályt. Ez továbbra is így van, és pontosan ezért van az, hogy Magyarország visszafogad minden olyan migránst, aki Magyarország területén lépett be az Európai Unióba. Viszont nem fogad vissza Nyugat-Európából olyan migránsokat, akik nem Magyarország területén léptek be először az Európai Unióba.

Azt gondolom, hogy a jogszabályokhoz való visszatérés esetében nagyon fontos, hogy kimondta azt a pozsonyi csúcs, ez az egyik siker, hogy a schengeni rendszer teljes visszaállítását el kell érni.

Én is szeretnék röviden reagálni arra a felvetésre, hogy mennyire volt sikeres, illetve nem sikeres a pozsonyi csúcs. Mi úgy ítéljük meg, hogy egy szempontból talán nem volt a legnagyobb siker, más szempontokból abszolút sikeres volt. Ez pedig egy olyan várakozás volt, amit Juncker elnök úr State of the Union beszéde keltett némileg, amikor is azt mondta: „Meggyőződésem, hogy sokkal több szolidaritásra van szükségünk, de azt is tudom, hogy ezt önként kell nyújtani, szívből kell jönnie és erőltetni nem lehet.” Ez némely értelmezésekben azt jelentette, hogy a kötelező kvótákat visszavonja a Bizottság. Erre nem került sor, sem a csúcson, sem pedig utána.

A csúcs után került sor egy sajtótájékoztatóra, ahol Margarítisz Szkínász bizottsági szóvivő megerősítette azt, nincsen szó arról, hogy a kötelező kvóták lekerültek volna az uniós napirendről, ezeket a javaslatokat továbbra is fenntartja a Bizottság. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszönöm szépen a nagykövet úrnak és a helyettes államtitkár úrnak a lehetőséget az eszmecserére.

Én azzal szeretném zárni a napirendi pontunkat, hogy szemmel láthatóan egy nagyon hosszú vita előtt állunk és úgy tűnik, hogy az Európai Unióban minden fél kezdi érzékelni, hogy az Európa jövőjéről folytatott vita egy nagyon aktuális kérdés, hogy hogyan tovább. Emellett a vita mellett mi is elköteleztünk vagyunk, Magyarország is elkötelezett, sőt, magának a visegrádi együttműködésnek a keretében szeretnénk ennek a vitának egyfajta kezdeményezői lenni. A visegrádi csoport az Európa jövőjéről szóló vita kapcsán rendelkezik kifejezetten konkrét javaslatokkal, elgondolásokkal. Bízom abban, hogy ez hallható lesz Brüsszelben is, mert úgy vélem, nagyon fontos kérdés az, hogy sikerül-e helyreállítani a megfelelő megbomlott intézményi egyensúlyt, hiszen ez az Európai Unió sikerének az egyik kulcskérdése, és az Európai Tanácsnak vállalnia kell, hogy ebben vezetői szerepet kell az EiT-nek betöltenie, ha ezt az intézményi egyensúlyt helyre kívánjuk állítani, de ez már az Európa jövőjéről szóló vita.

Köszönöm szépen, nagykövet úr, hogy lehetőséget adott erre az eszmecserére, és hamarosan, a jövő év elején a máltai elnökség prioritásairól szóló eszmecserével fogjuk folytatni ebben a keretben.

Szeretném megköszönni a tagállami nagyköveteknek, hogy itt voltak velünk, és különösen a szlovák nagykövetnek, Kačer úrnak, illetőleg Molnár Balázs helyettes államtitkár úrnak. A napirendi pontot bezárom. Mi folytatjuk a munkánkat. Rövid technikai szünetet tartunk, amíg a vendégeinket elengedjük. Köszönjük szépen, hogy itt voltak velünk.

(Szünet: 11.50 - 11.56)

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Az ülést folytatjuk. Bejelentem a helyettesítéseket. Balla Mihály helyettesíti Bartos Mónikát, Hoffmann Rózsa helyettesíti Tilki Attilát.

A magyar-bolgár barátság napjáról szóló H/9425. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Tisztelt Bizottság! A 2. napirendi pontunk a Magyar-bolgár barátság napjáról szóló határozati javaslat. Nagy tisztelettel köszöntöm az előterjesztő képviselőjében Varga Szimeon urat, illetőleg Kucsák László képviselőtársunkat. Köszönjük szépen, hogy itt vagy. Megadom a szót röviden. Azt gondolom, hogy azt a háttér-információt

mindannyian tudjuk, hogy ez fontos, miért fontos, de ha bármit még fontosnak gondoltok, parancsoljatok!

Varga Szimeon bevezetője

VARGA SZIMEON bolgár nemzetiségi szószóló: Köszönöm, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Mindjárt köszönettel szeretnék kezdeni: elnök úrnak megköszönni a munkáját; Dzhema Grozdanova, a bolgár külügyi bizottság elnökének munkáját, a magyar parlamenti IPU-tagozat, a bolgár parlamenti IPU-tagozatnak, és természetesen köszönetemet fejezném ki Magyarország és Bulgária miniszterelnökének, hogy támogatta ezen javaslatomat, és egyetértének azzal a hagyományteremtési, történelmi javaslattal, gondolattal, miszerint a két ország között létrejönne egy ilyen bolgár-magyar vagy magyar-bolgár barátság napja, ami október 19-ei dátumról szól.

Nagyon fontosnak tartanám itt elmondani azt, hogy ennek a napnak az idáig való eljutásával köszönet illeti a magyar Országgyűlést, Magyarország kormányát, hiszen 2014-ben lehetőséget biztosított a 13 történelmi nemzetiségnek az Alaptörvényben rögzítve, hogy részt vegyenek a magyar Országgyűlés munkájában, és a munkában való részvétellel az én felszólalásomkor említve ez a magyar-bolgár barátságnap most már talán úgy néz ki, hogy révbe ér.

Úgy gondolom, hogy a mai időkben a két ország közti kapcsolat felértékelődik a mostani európai helyzetben, és ez a közös együttműködés mindenféleképpen elősegíti a két ország kapcsolatát. Bízom benne, hogy a bizottság egyhangúlag támogatni fogja a javaslatomat, és remélem, hogy az Országgyűlés szintén igen szavazattal elfogadja a barátságnapot. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Én is köszönöm. Tisztelt Bizottság! Arra kell készülnünk, hogy előreláthatólag 26-án napirendre is tudja majd venni a magyar Országgyűlés a javaslatot. Azt fontosnak tartom elmondani, hogy ezek nagyon ritka kincsei egy diplomáciának, amikor ilyen történelmi barátságok kerülnek az asztalunkra. A magyar-lengyel barátság napjával kapcsolatban láthatjuk, hogy az milyen eredményesen előrelendíti a kétoldalú kapcsolatokat. Ugyanakkor ne gondoljuk, hogy akivel kapcsolatban nincs barátságnap, ne lenne nagyon közeli barátja Magyarországnak. Itt azért volt egy speciális szituáció történelmileg is, hiszen együtt indultunk a bolgár testvéreinkkel Ázsiából. Nem nagyon akarok elmerülni ennek a részleteibe.

Van ennek egy speciális vonatkozása, és az, hogy a bolgár törvényhozás már elfogadta ezt a határozatot, az is mindenféleképpen egy sajátos helyzetet jelent. Hadd kérdezzem meg, bárkinek van-e hozzászólásával, mielőtt feltesszük szavazásra a második napirendi pontunk keretében a képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételét. *(Senki sem jelentkezik.)*

Határozathozatal

Amennyiben nincsen, felteszem szavazásra: ki támogatja? *(Szavazás.)* Egyhangú, köszönöm szépen. Találkozunk, ha jól sejtem, 26-án, hétfőn. Köszönjük szépen, hogy itt voltak.

A Magyarország Kormánya és Ausztrália Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló T/11231. számú törvényjavaslat (A HHSZ 102. § (6) bekezdés szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Tisztelt Bizottság! Rátérünk a harmadik napirendi pontunkra, a Magyarország Kormánya és Ausztrália Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták

programjáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatra. Szeretném az előterjesztő részéről köszönteni Magyariné dr. Nagy Katalint, a Belügyminisztérium helyettes államtitkárát. Hadd adjam meg a szót, parancsoljon!

Dr. Magyariné dr. Nagy Katalin hozzászólása

DR. MAGYARINÉ DR. NAGY KATALIN helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja a magyar kormány és az ausztrál kormány közötti megállapodás, amely lehetővé teszi azoknak a 18-30 év közötti fiataloknak az ideiglenes munkavállalását, akik Magyarországra, illetve Ausztráliába utaznak, elsősorban nem munkavállalási céllal, hanem turizmus céljából. Ez a fajta tartózkodási engedély 12 hónapig érvényes. Miután hosszú, a szokásosnál talán kicsit hosszabb időt tölthet el a fiatal az adott országban, ezért ad lehetőséget arra, hogy ugyan turizmus céljából van ott, de néhány hónapra ideiglenes módon munkát vállalhasson, ezzel is megkönnyítve az ottani megélhetését, illetve akár a tanulmányai kiegészítését.

2016 februárjában az ausztrál parlamentben már aláírásra került az egyezmény szövege, amelyet mindkét fél elfogadott a szakértői tárgyalások után.

Szeretném tájékoztatni önöket, hogy Magyarország hasonló egyezményeket már aláírt, többek között Új-Zélanddal, Dél-Koreával és Tajvannal. Tehát ezek az egyezmények már léteznek, illetve tárgyalások folynak Chilével és Hongkonggal is ilyen egyezmény aláírása céljából.

A nemzetközi egyezményekről szóló törvény alapján ez azon nemzetközi egyezmények sorába tartozik, amelyet a Magyar Országgyűlésnek jóvá kell hagynia, és ezért került sor ennek a törvényjavaslatnak a beterjesztésére. Kérem, hogy támogassák a javaslatot! Köszönöm.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az elnökségben egyetértünk abban, hogy nagyon szomorú, hogy már kikerültünk a 18-30 közötti korosztályból, éppen hogy. *(Derültség.)* Néhány szavazásunk lenne, pontosabban öt. Az első szavazás. Tisztelt Bizottság! Döntenünk kell arról, hogy lefolytatjuk a részletes vitát. Ki támogatja ezt? *(Szavazás.)* Egyetértünk ebben.

A második szavazásunk arról szól, hogy a részletes vita első szakaszában az előttünk fekvő törvényjavaslat megfelel-e a Házszabály megfelelő pontjainak. Ki támogatja ezt? *(Szavazás.)* Egyhangú, egyetértünk ebben.

A harmadik szavazásunk arról a bizottsági módosító javaslatról kell, hogy szóljon, amelyik itt van: a turisták programjáról szóló egyetértési megállapodás, a kihirdetési címet módosítaná. A módosító javaslattal kapcsolatban van-e valakinek kérdése. *(Senki sem jelentkezik.)* Előterjesztő?

MAGYARINÉ DR. NAGY KATALIN helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Amennyiben nincs hozzászólási szándék, felteszem szavazásra: ki támogatja a módosítót? *(Szavazás.)* Ez is egyhangú. Köszönöm szépen.

Döntenünk kell a részletes vita lezárásáról. Ki támogatja? *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen.

És végül döntenünk kell a részletes vitáról szóló bizottsági jelentés elfogadásáról, azzal, hogy a döntés felhatalmazást ad az elnöknek, hogy a jelentést benyújtsa az Országgyűlésnek. Ki támogatja? *(Szavazás.)* Ez is egyhangú. Köszönöm szépen. A napirendi pontot lezárom. Köszönöm a vendégeinknek, hogy itt voltak velünk.

Egyebek

Az utolsó napirendi ponthoz érkeztünk, az egyebekhez. Bizottsági határozat elfogadása következik a módosítási kezdeményezések benyújtásáról. A tervezetet mindenki megkapta. Célja, hogy a bizottság csak azokat a bizottságnak javasolt módosító kezdeményezéseket tárgyalja, amelyeket a bizottság titkársága az ülést megelőző napon a munkaidő végéig megkap, annak érdekében, hogy a titkárságnak legyen kellő ideje a módosító javaslat előkészítésére. Ezzel kapcsolatban van-e bárkinek kérdése a képviselők közül? *(Senki sem jelentkezik.)*

Szavazás

Amennyiben nincs, akkor felteszem a bizottsági határozatot szavazásra. Ki támogatja? *(Szavazás.)* 6 igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 1 nem támogató szavazat. A bizottság többsége átnyomta a bizottsági határozatot.

Tisztelt Bizottság! Egy bejelentés: szeptember 26-án Budapestre látogat Cecilia Malmström asszony, az EU kereskedelmi biztosa. Délután egy nagyon szűk időszávot kaptunk, hogy találkozzunk vele, de megkaptuk a házelnök úrtól az engedélyt, hogy találkozzunk vele. 14.15-15.45 között lesz lehetőség arra, hogy eszmecsere folytassunk az EU kereskedelempolitikai stratégiájáról, ez a „Trade for all” címet viseli, illetőleg a TTIP-ről, a CETA-ról és egyéb kérdésekről. A titkárságon kérem a jelentkezéseket, hogy ki tud részt venni a bizottság részéről ezen a beszélgetésen. Terveink szerint a bizottság következő ülése október 4-én lesz, a brexit utáni biztonsági helyzet lesz a napirendi pont.

Tisztelt Bizottság! Van-e bárkinek egyéb jelzése? *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincsen, akkor az ülést berekesztem. Köszönöm szépen a megjelenést, viszontlátásra!

(Az ülés végének időpontja: 12 óra 07 perc.)

Németh Zsolt
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Barna Beáta és Madarász Mária